

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5736/2020
14.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Божидара Вујичића, Бисерке Живановић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ОО, ПП, РР, СС, ТТ, ЋЋ, УУ, ФФ, ХХ, ЦЦ, ЧЧ, ЏЏ, ШШ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Милунка Арсић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 188/20 од 20.03.2020. године, у седници одржаној 14.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 188/20 од 20.03.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 188/20 од 20.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници П 96/17 од 15.01.2019. године, која је исправљена решењем истог суда од 10.01.2020. године, ставовима првим, другим, трећим и четвртим изреке, одбијени су као неосновани појединачни тужбени захтеви којим је тражено да се тужена обавезе да тужиоцима на име накнаде штете исплати појединачне износе са законском затезном каматом све ближе одређено овим ставовима изреке. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 188/20 од 20.03.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда, исправљена решењем истог суда од 10.01.2020. године, у ставовима првом, другом, трећем и четвртим изреке. Ставом другим изреке, усвојена је жалба тужене и укинута решење о трошковима поступка садржано у ставу петом изреке првостепене пресуде, исправљене решењем истог суда од 10.01.2020. године, и у том делу предмет је враћен првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили ревизију због битне повреде ордаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20). Побijана пресуда у складу је са закључком Врховног касационог суда донетим на седници грађанског одељења 02.11.2018. године, да Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа које су без њихове кривице остала неизвршена и у поступку стечаја вођеним над стечајним дужником са већинским друштвеним и државним капиталом уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року, а у конкретном случају није утврђена повреда права тужилаца на суђење у разумном року.

Имајући у виду наведено, нису испуњени услови да се ревизија тужилаца сматра посебном, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 18.02.2017. године. Вредност предмета спора за сваког од тужилаца који нису јединствени супарничари је испод динарске противвредности од 3.000 евра. С обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена.

На основу члана 413, у вези члана 410. став 2. тачка 5., Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић